

ALEXANDER DUMAS ZVEŠTOBA DO GROBA (LA DAME DE MONSOREAU)

▼ negotovi svetlobi, ki je padala na plemičevo lice, spozna Diana de Bussyja.

„Oj, vi ste tukaj?“ vpraša in sklence roki. „Tukaj ste bili in ste vse čuli?“

„Sem, gospa.“

In kdo ste vi? Povejte mi svoje ime.“

„Gospa, jaz sem Louis Clément d'Amboise, grof de Bussy.“
„Vi ste Bussy, oni vitežki hrabri Bussy?“ klikne Diana nedolžno, ne da bi slutila, s koliko radostjo je napolnila srce mladega moža. „O, Jerica,“ pravi, in se obrne k sobarici, ki je prestrašena prihitela pred vrata, ko je zaslišala, da se njena gospa razgovarja z nekim neznancem, čegar vstopa ni nikdo opazil, ... vidiš, sedaj se nama ni ničesar več bati. Odslej stavljam svoje življenje in varnost in čast pod zaščito najplemenitejšega in najhrabřejšega francoskega plemiča.“

Potem proži Bussyju svoje lepe roke in mu pravi: „Vstanite, gospod, in prisedite semkaj. Sedaj, ko vem, kdo ste, morate tudi vedeti, kdo sem jaz.“

XIII.

DIANA DE MERIDOR.

Bussy je ves omamljen svoje sreče. Mehanično vstane in sledi Diani v salon, katerega je pravkar zapustil gospod de Monsoreau. Začuden opazuje Diano. Izprva si ni mogel misliti, da bo vzdržala primero s sanjami, s sliko, na katero se je spominjal iz svoje vročice, ali sedaj vidi, da zares istina daleko nadkriljuje to fantazijo. Diana ima osemnajst ali devetnajst let, je v prvem sijaju svoje mladosti in lepote, v najčistejših barvah in vsej svežosti. Ob izrazu Bussyjevega pogleda se ni bilo mogoče varati. Diana takoj občuti in vidi, kako jo vitez občuduje, a nima moči, da se mu odtegne. Končno je razumela, da mora prekiniti molk, v katerem se je slišalo doslej le težko dihanje obeh. „Gospod,“ pravi, „odgovorili

ste na prvo moje vprašanje, kdo ste. Niste pa odgovorili na drugo, namreč, kako ste mogli priti semkaj?“

„Gospa, po ono malo besedah, kolikor sem jih slučajno ujel iz Vašega razgovora z gospodom de Monsoreauom, sklepam, da so vzroki moje prisotnosti v tesni zvezi s pripovedko, katero ste mi dobrohotno obetali. Niste li pravkar rekli, da moram najprej izvedeti, kdo ste?“

„Da, da, grof, vse Vam povem,“ odvrne Diana. „Vaše ime je dalo toliko zaupanja v Vas, ker sem često čula imenovati to ime kot ime srčnega in poštenega plemiča, kateremu se mora zaupati.“

Bussy se nakloni.

„Iz onih par besedi, katere ste slišali,“ nadaljuje Diana, „ste mogli razbrati, da sem hči barona de Méridora, to je potomka in dedinja najstarejšega in najplemenitejšega rodu Anžovije.“

„Nekoč sem slišal to ime,“ pritrdi grof Bussy. „Živel je neki baron de Méridor, ki je prostovoljno pohitel k svojemu kralju, takrat zajetemu v Španiji, in ga zapustil samo zato, da se vrne v Francijo zbrat visoko odkupnino, katero so Španci zahtevali.“

„Da, to je bil moj oče. Ko se je vrnil iz Španije, se je oženil. Dva sina sta mu potem umrla. To je bila zanj velika bol, ker se je s tem izjalovila nada, da bo imel potomce. Kmalu nato je umrl tudi kraj, in baronova bol se je spremenila v obup. Ostavil je dvor in se umaknil na svoja posestva, na dvorec Méridor. Kakor po čudu sem prišla tudi jaz na svet, deset let po smrti mojih bratov. Sedaj je baron vso svojo ljubezen daroval meni, bil je izredno nežen, oboževal me je. Tri leta stara sem izgubila mater. To je bila nova muka za mojega očeta. Premlada še, da bi razumela svojo izgubo, sem se neprestano smehljala. Ta smehljaj je očeta tešil nad izgubo materino. Pod njegovim nadzorstvom sem rasla in se razvijala. Tako sva postala drug drugemu vse. Ko sem dovršila šestnajsto leto, nisem niti slutila, da obsoji še drugačen svet, ne samo moji janciji in jagnjeta, pavi, labudi, golobi in grlice, srnice, lovski psi ... in niti želela nisem, da bi se to moje življenje kdaj spremenilo. Okrog dvora Méridora so velike šume, ki so last vojvode anžovinskega, in polne so veprov, jelenov, srn, razne divjačine, katero so često lovili in ki je zato bila zelo plašna. Le mene se živalce niso bale. Vse srne in jelene sem poznala, in če sem jih klicala, so kar prihiteli. Posebno neka košuta je bila čisto udomačena. Uboga Dafne! Kar iz roke mi je zobala. Nekega poletja je nisem videla dva meseca in sem že mislila, da so jo ujeli, plakala sem za njo, pa jo potem naenkrat zagledam, in ž njo dva srnjačka. Mali so se me najpreje bali, pa so se me kmalu privadili, kakor me je bila vajena košuta, in so se muckali okrog mene.“ —

„Takrat se je razširil glas, da bo vojvoda v glavno mesto naše pokrajine poslal nekega podnamestnika. Nekaj dni pozneje se je izvedelo, da je podnamestnik dospel in da se zove gospod de Monsoreau, grof. Ko sem slišala izpregovoriti to ime, mi je postalo kar tesno. Nisem vedela, zakaj. Najbrže me je spopadla zla slutnja.“

Vodja žage

z dolgoletno prakso na slavonskih žagah, vešč obdelovanja hrastovine in bukovine ter samostojnega vodstva žage in montiranja strojev na žagi (cirkular), želi premeniti svoje dosedanje mesto. Nastop službe po dogovoru — Naslov v upravi „Jutra“. 7107/a

Krompir kifeličar

7044-a in vsako divjačino kupuje

IVAN FEUER, Zagreb, Trg I br. II.
Interurbanski telefon 23-45.

Razpošilja pitane goske po 36 Din za kg.

TALMONE ČOKOLADA

IPAK NAJBOLJA

Glavno zastopstvo in skladišče po tovarniški ceni

Tel. 8-90 RADE KUNDIĆ, Zagreb, Samostanska ul. 1.

„VINARIA“

delnišna družba vinogradnikov v Ptuj
priporoča vinskiim trgovcem in gostilničarjem svojo bogato zalogo izbornih
halozkih in ljutomerskih vin

po zelo ugodnih cenah 2038/a

Barve, čopiče, kemikalije, navodila

za bronzo, oljnat tisk ima v zalogi
FOTO-MATERIJAL
Janko Pogačnik
Ljubljana: Gledališka ul. 8
II. nadst. Palača pokojniškega zaroda

Kdor oglašuje, ta napreduje!

Inštrumentarij

zobotehnični, popolnoma nov, brez operacijskega stola, se proda. Tudi dober čelo. 74 1/a

Frida Kadrnka, Celje, vila Jošt.

Ameriške

in druge inozemske zadeve

urejuje dr. IVAN ČERNE

Gospodarska pisarna, Ljubljana Miklošičeva c. 6/I. Ljubljana

Hipotekarna banka jugoslovanskih hranilnic v Ljubljani

(prej Kranjska deželna banka)

se priporoča za vse v bančno stroko spadajoče posle.

Sprejema vloge na hranilne knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Daje vsakovrstne kredite in predlume.

Prometni zavod za premog

d. d.

v Ljubljani

prodaja

127

premog

iz

slovenskih premogovnikov

vseh kakovosti, v celih vagonih po originalnih cenah premogovnikov za domačo uporabo kakor tudi za industrijska podjetja in razpečava na debelo

inozemski premog in koks

vsake vrste in vsakega izvora ter priporoča posebno prvovrstni češkoslovaški in angleški koks za litarne in domačo uporabo, kovaški premog, črni premog in briketa

NASLOV: PROMETNI ZAVOD ZA PREMOG, D. D., V LJUBLJANI
Miklošičeva cesta Slov. 15/II.

L. MIKUŠ

LJUBLJANA, Mestni trg 15

izde ovatelj dežnikov.

Na drobno! Na debelo!

Zaloga sprehajalnih palic.

Stari dežniki se nanovo preobčejejo

Zadružna hranilnica

registrovana posojilna in gospodarska zadruga z o. z.

v Ljubljani

Sv. Petra cesta št. 19

sprejema vloge na hranilne knjižice in tekoči račun ter jih obrestuje najugodnejše.

Večje in stalne vloge z odpovednim rokom obrestuje po dogovoru.

Daje posojila proti vknjižbi, poroštvo in zastavitvi.

1853a

Ribje olje

pristno norveško za oslabele otroke in odrasle

I priporoča 2024/a

lekarna dr. G. Piccoli

Ljubljana, Dunajska cesta

Ažurira in entla

vojno v vseh barvah

Toni Jager-Cerne

Ljubljana, Džermi trg 1.

! OLLA!

gumi razpošilja

Drago Rozina

Maribor

Vetrinjska ulica št. 26.

6-23a

Brzjaviti: TRGOVSKA

PODRUŽNICE:

Maribor, Kamnik, Konjice, Novo mesto, Ptuj, Rakek, Slovenjgradec, Slovenska Bistrica.

TRGOVSKA BANKA, D. D. V LJUBLJANI

DUNAJSKA CESTA št. 4 (v lastni stavbi)

KAPITAL in REZERVE Din 19,000.000

Izvršuje vse bančne posle najtočneje in najkulatneje.

Telefoni:

139, 146, 458

EKSPOZITURI:

Logatec, Prevalje.